

Gödi KOLPING Híradó

A gödi evangélikus, katolikus és református egyházközségek,
a Kolping család, valamint a Búzaszem Alapítvány lapja • 2009. V. évf., 1 szám

Atya, Fiú és Szentlélek

„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.” (Zak 4,6)

Ezek a mondatok a jeruzsálemi templom újjáépítése körüli időkhöz köthetők. A Seregek Ura világossá tette, hogy az ő láthatatlan jelenvalóságának helyét, az új szentélyt nem lehet Dávid és Salamon példáját követve, a nép kényszerítő áldozathozatala által pompában felépíteni. A megszentelt helynek a lélek teremő erejével, annak munkálkodása nyomán kell felépülnie az építők keze által. Csak az ilyen módon „épített” templom a „létrehozott” templom, amely csak egy ily módon végbement igazi és tiszta megszentelődés által válhat a Szent, az Isten otthonává. A hatalommal és erőszakkal kikényszerített áldozat, amely a lélek kárvallása következtében elveszti szentségét, pusztán evilági, profán, tisztátalan áldozattá válik.

E kinyilatkoztatás mélyebb dimenzióit nyitotta meg később a Jézusi szeretet, amiután ez a mondat az emberi együttélés örök, immáron nem kőbe, hanem szívbe vésett szabályává vált. Azóta a nevelésnek, a házastársi kapcsolatoknak, a felebaráti viszonyoknak és általában minden emberi alkotásnak arany szabálya kell, legyen. De mi által lesz az arany szabályból cselekvő élet? Ez Pünkösöd ünnepének igazi titka. Nem mi tarjuk meg ünnepeinket, hanem ünnepeink minket. Pilinszky szavaival élve, Pünkösöd a Szentlélek jelenléte által a legtündöklőbb és egyben legláthatatlannabb. Isten lelkének teremő munkálkodása nélkül nem születhet semmi sem, nem jöhet világra, nem juthat létehez. Mit tehetünk azért, hogy mi is életünkkel a Szentlélek által az Úr üdvözítő akaratának eszközeivé válhassunk?

Először és elsősorban Ádám lázadásával ellentétben el kell fogadnunk teremtményi mivoltunkat, ne akarjunk teremővé válni, saját magunk és mások urává, meg- és elítélőjévé. Istenfélelem nélkül nem létezik alázat, alázat nélkül pedig a Mindenható nem bízhat ránk titkokat.

Másodszor bátran kell élnünk azzal a lehetőséggel, amelyet Isten Krisztusban nyitott meg számunkra. A test a testtől bűnös körét megtörve (áttörve) a szeplőtelen fogantatással induló inkarnáció csodáját el és be kell fogadnunk. Krisztust nem elég eltérni, követni, a nyomdokaiban haladni vagy csak elfogadni, hanem mint az apostol írja, magunkra kell öltetni, azaz befogadni, egységbe, közösségbe kerülni vele. Máskülönben a Szentléleknek lehetőséget sem adunk, hogy életet teremtsen általunk, bennünk és érettünk.

(Folytatás a 2. oldalon)

Pünkösöd a keresztény néphagyományban

Áldozócsütörtök Pünkösöd kapuja. Jézus mennybemenetelének ünnepe, a Húsvét utáni negyvenedik nap. Nevét onnan kaphatta, hogy az egyház az évi egyszeri áldozás határidejéül ezt a napot szabtta meg.

Pünkösöd kapujában, áldozócsütörtökön az Üdvözítő mennybemenetelének ünnepén minden létező, az ember lelke, kedve is elindul fölfelé.

Hevesaranyos palócai úgy tartják, hogy a föld is emelkedik Jézus után, de Jézus intett: maradjon. A föld erre megállapodott, s úgy maradt. Ságújfalu hagyományában így keletkeztek a hegyek, a Karancs is, amelynek tetejére az angyalok építették a kápolnát.

Pünkösöd udvarában, ünnep kerítésén belül, s csöppet túl is azon, szong, szökken, szárnyal minden. Orbán – akinek ünnepe minden esztendőn pünkösöd udvarába esik – zsákjából kiereszti a legyeket, útnak indítja a dongókat, a méhek ilyenkor kezdenek el rajzani. A Paradicsom teljessége költözik a Földre, hiszen a káposzta még alig palánta, s a saláta már érett fejével dicsekszik, a szőlő virágát mutatja csupán, a cseresznyefa piros gyümölcsére büszke.

Együtt, ami lesz, s ami van.

Pünkösöd az egyház születésnapja. Az ünnepet a keresztény egyház annak emlékére tartja, hogy Jézus mennybemenetele után a Szentlélek leszállt az apostolokra. A húsvétot követő ötvenedik napra esik pünkösöd, amely mozgó ünnep, május 10. és június 13. között. Ilyenkor több helyen búcsújárónapot tartottak.

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

- Atya, Fiú és Szentlélek 1
- Pünkösöd a keresztény néphagyományban 1
- Nemzetközi Kolping hírek 3
- Boltozat az iskola felett 5
- Elégedettség-mérés az iskolában 6
- Korszellem és szakralitás 7
- Ötven „tégla” 8
- Programok 8

Atya, Fiú és Szentlélek

(Folytatás az 1. oldalról)

Az őszövétség népe (általuk mi is) megismerhette az Atyát, a teremtést és a teremtett világ törvényeit, az újszövetség választott népe a Fiú megtestesülésén keresztül megtapasztalhatta a kegyelem és szeretet törvényt betöltő, annak értelmét feltáró megváltás erejét. Aki Ádám bűnében megreked, annak csak a halál marad. A keresztény ábrázoló művészet nagyon beszédesen és egyértelműen mutatta ezt be. A kereszt tövében elhelyezett koponya és lábszárcsontok a halált, a fölénk magasodó kereszt az életet, a megváltást, az isteni áttörést jelképezték.

El kell hárítanunk végül életünk azon akadályait is, amelyek a Szentlélek cselekvő erejét gátolják bennünk. A harmadik isteni személy üdvözítő, az Atya teljességéhez visszavezető eszközeivé csak Krisztuson keresztül válhatunk. Mindannyian valljuk: Solus Christus! Aki nem tudja Krisztust befogadni, annál nem találhat szállást Isten lelke. Nincs más út, nincs más igazság, és nincs más élet. Akinek csak karácsonyi Jézuskája van, és elköteleződése nem tart ki nagypénteken át húsvétig, az félúton megállt, annak nincs megváltó Krisztusa, annak teste nem válhat a Szentlélek templomává sem.

Emberi életünknek is csak egy olyan központja van, amiből és ami köré szerveződik. Ádám bűne óta az ego, az én egyre nagyobb teret és befolyást szerez magának az egyes korok hol fenyegető, hol hiteltelenítő, hol jutalmazó-megvonó közegeinek nyomására vagy csábítására. Az ennek nyomán erősödő önzés a valódi létközponttól elválaszt, bezár, elszigetel. Ráadásul azt az abszolút mércét is elveszi, amely életvezetésünk

tengelye így amellet, hogy nem lehetek mások hasznára, még a teremtő által nekem adott potenciális (lehetőségeimben benne rejlő) létem sem válik életté, realitássá. Reményik Sándor fejezte ki ezt a fejlődésben megrekedt állapotot tökéletesen egyik versében:

„Hiszen – nem is éltem igazában.
Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,
Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:
Rólam gondolt roppant gondolatod
Torz árnyékaképpen.”

Ezért kell Krisztusnak az az egyetlen (meg nem osztható) hely, aki által egyedül válunk képessé a Szentlélekkel is közösségbe kerülni. Isten bennünk munkálkodó lelke egyszerre fordít minket felfelé az örök értékek országa felé, és visszafelé, embertársaink irányába.

Ebben az állapotában a keresztény ember igazán szabad és nyitott, el-és befogadó. Kiteljesedik, fejlődik, felnövekszik, életté válik saját léte, és áldás lesz testvérei számára is.

Mindennek megvan a maga ideje. A maguk idejében történő dolgok (ahogy csodálatos nyelvünk kifejezi) általában a helyén valók, a helyesek, azaz a jók is egyben. Ismét megszentelt időre, az ünnep idejére várunk. Kilépve a profán létből, a megszentelt időben és helyen (tempus - templum), igyekezünk mind jobban részesévé válni az időtlennek, az örökkévalónak, Isten országának, a teremtő életerőnek, a Szentléleknek.

Kísérje áldás várakozásunkat és találkozásunkat!

Dr. Guóth Emil

Pünkösöd a keresztény néphagyományban

(Folytatás az 1. oldalról)

A középkorban a szél zúgását, ami a Szentlélek eljövételét előzte meg, kürtökkel, harsonákkal utánozták. A tüzes nyelveket pedig égő kóccok dobálásával, amelyeket a templom padlásáról eresztettek a hívek közé. Csikdelnén a Szentlélek jelképeként fehér galambot repítettek szabadon a mise alatt.

Pünkösöd a vetélkedés ideje. A pünkösdi királyt löversenyvel vagy más ügyességi próbákkal választották. A legények a falut karoló tágas legelőn bikával küzdöttek meg, szórén ülték meg a lovat, akadályt ugratva versenyeztek, s a győztes lett a

király. Néhol egyetlen napig tartott dicsősége, de a legtöbb helyen ő lett a legénybíró, ő szervezte a mulatságokat, mókákat egész esztendőn át, de büntetett is.

Európa jelentős részében már a középkor óta választanak pünkösdi, illetve májusi királyt. Magyarországon a 16. században már ismert volt a pünkösdi királyság múló, értéktelen voltára utaló szólás: Rövid, mint a pünkösdi királyság. A 17. század végén és a 18. század elején a huszárezredekben májusi királyt választottak. Egy 19. századi szokásgyűjtemény részletesen közöl egy lovasversennyel történő pünkösdi királyválasztást a Dunántúlon.

A pünkösdi király egy évig minden lakodalomba, ünnepélyre, mulatságra hivatalos, minden kocsmában ingyen rovása van. Amit elfogyaszt, fizeti a község, lovát, marháját

Apró búzaszemek: lányok a Szakáts-kerti pünkösdölésen

„Búzaszemes” fiúk küzdenek a pünkösdi királyságért

tartoznak a társai őrizni, s ha netán valami apró vétséget követne el, azért testi büntetéssel nem illetik. Ilyen nagy úr a pünkösdi király, egy álló évig.

A 19-20. századi adatok, leírások alapján a házról házra járó, legismertebb pünkösdi szokásoknak két táji típusa különíthető el.

Az Alföldön és Északkelet-Magyarországon a pünkösdlés, a Dunántúlon a pünkösdi királyné-járás. Általában lányok voltak a szereplői, akik szavaltak, énekeltek, táncoltak. A pünkösdi királynő a központi szereplő, aki ruhájával, díszével is kitűnik a többiek közül. De volt a lakodalmas menet analógiájára menyasszony, vőlegény, vőfély, koszorúslány változat is.

A pünkösdi királyné és az őt kísérő lányok tiszta fehér ruhában, rózsakoszorúban, piros szalagokkal, kendőkkel vonultak. A fehér a Szentlelket, a piros a lángnyelveket jelképezi. Pünkösdt hitet nevelő – növelő – napadta eleven pirosában is Ő van jelen: a Szentélek lángjában az Atya jobbán trónoló Krisztus „hét ajándéka” száll alá.

A hitet erősítő Pünkösdt ünnepén mindenki tette dolgát Isten örömére, fajtája, neme, kora és szerepe szerint.

A hagyományok tovább élnek az iskolában

(Tátrai Zsuzsanna - Karácsony Molnár Erika: Jeles napok, ünnepi szokások és Molnár V. József: Kalendárium c. művei alapján) *Mészáros Erika*

Nemzetközi Kolping hírek

Bolívia

Kolping segítség a munkanélkülieknek. Egy alapítvány keretében – AUTOPO – egy szeminárium indult fiatalok számára, amely bevezetést nyújt a vállalati kereskedelmi tevékenységek körébe. A program úgy elméleti, mint pedig gyakorlati továbbképzést nyújt, amelyre 50 fiatal jelentkezett. Ilyen vonatkozásban a Munkaügyi Minisztériummal is kapcsolatban állnak, sőt a jelszavuk is elégedettséget sugároz – „az én első emberszabású munkahelyem” – amely többnyire kiskeresetű, szegény családok fiataljainak nyújt segítséget. Jelenleg 125 fiatal vesz részt ebben a képzési programban.

Kolumbia

Egy Kolping család Bogotában azon törte a fejét, milyen terméket tudna piacra dobni, amikor egy idős nővér egy kolostorból egy recepturával segített rajtuk, mégpedig a tisztítószerek területén, amelyet már éveken keresztül használtak. A KCS illetékesei hamar felismerték a termék piaci jelentőségét, mert az természetes alapanyagokat tartalmaz, és ugyanakkor kiváló tisztító képességgel rendelkezik. Hozzá is kezdtek annak gyártásához, és a Kolping szövetség központja segítségével kellő „dízajn” felhasználásával piacra került a termék. Többnyire asszonyok állították elő, és rövidesen olyan bevételre került sor, hogy telket is tudtak vásárolni, amelyre az első gyártócsarnokot fogják felépíteni. A kialakult helyzetben arra van kilátás, hogy további munkaerő bevonásával biztos jövedelemre tudnak szert tenni.

Peru

Az Észak-keleti tartomány Kolping családjai célul tűzték ki, hogy a katolikus egyházból eltávolodott embereket, amelyek egy szektához csatlakoztak, visszavezetik az egyházba. Kezdetben öt embert találtak, akik hajlandók voltak intenzív előkészítést követően, a szekta tagokat egy találkozóra meghívni. Minden tag egy szektatagot is hozott magával a hetenkénti összejövetelre, és ezeken a találkozókon sikerült az eltévelyedetteket a katolikus hitre visszatéríteni. Az eredmények láttán még további 25 tag vállalkozott az ügy érdekében cselekedni, és így 50 főre nőtt a visszatértek létszáma. Mindez olyan területen történt, ahol a paphiány és más, rendi tagok hiánya okozta az említett esemé-

nyeket, azonban a katolikus laikusok mindezek ellenére egy hívő közösséget tudtak teremteni. Ezen túlmenően, az ifjúság részéről is vannak hasonló kezdeményezések, például külön rádióadás keretében történik a fiatalok részére a Kolping Családokon belül az evangelizáció hirdetése.

USA

Az Egyesült Államokban egy egészen különleges esemény történt, miután egy új Kolping Család jött létre. Az eddigi Kolping Családok ugyanis főleg német bevándorlók körében alakultak. Ugyanakkor Claremontban, Los Angeles térségében, egy ugandai pap segítségével – aki egyébként Ruandában is Kolping Családokat alapított – jött létre az új egyesület. A Kaliforniában alapított új Kolping Családot nagy érdeklődés övezi, és az ottani kardinális is örömet fejezte ki, mert ismeri a Kolping tevékenységet, és értékeli azt.

Uruguay

Ez év január 29. és február 3. között került sor 400 kolpingos fiatal, Brazília, Chile, Argentína Uruguay és Paraguay részvételével a KONOSUR találkozóra. A találkozó mottója szerint: „Kolping Fiatalok, mint Krisztus tanúságtevői, és élő tagjai az egyháznak”, jöttek össze 16-23 évesen Montevideóban, Uruguay fővárosában. Barátságuk jeléül, még nyolc fiatal volt jelen a Passaui egyházmegyéből, amely egyébként partneri kapcsolatot tart az Uruguay Szövetséggel. A katekézisek témája: fényt a világba, és sőt a föld számára. Központi téma volt a szétszakíthatatlan kötelék a Kolping Szövetség és az egyház között. Ezt követte Montevideóban az óvárosban megrendezett Processió, ahol ismertté vált, hogy a krisztusi hit a mindennapi élethez tartozik és e kettő elválaszthatatlan. A záró istentiszteletet Msgr. Axel Werner generalprézes tartotta. Méltatta, hogy fiatal keresztyének és Kolping tagok ezt magukévá tették, és élő tanúként kell Krisztusért kiállniuk, amint azt Adolf Kolping 150 évvel ezelőtt is cselekedte.

A KONOSUR mint a Latin-Amerika fiataljainak és Kolpingosainak találkozója 1996-ban lett életre hívva. A találkozó célja, hogy megerősítsék a fiatalok egységét a kontinensen. Ezek a világifjúsági találkozók Adolf Kolping szellemében háromévenként kerülnek megrendezésre, melyre XVI. Benedek Pápa is áldását adta.

Szerkesztette: Nagy Sándor

A Búzaszem Alapítvány

(adószám: 18713714-1-13)

közhasznúsági jelentése

A Búzaszem Alapítvány tevékenysége a 2008. évben maradéktalanul megfelelt az Alapító Okiratban foglaltaknak. A tevékenységek közül kiemelkedik a keresztény iskola építésének, működésének támogatása.

A Búzaszem Alapítvány többségi tulajdonával megalakult az iskolaépítést kivitelező Búzaszem Iskola Nonprofit Kft. A Kft-ben az alapítvány – 700.000 Ft tagi befizetéssel – 70 %-os tulajdonos.

Bevételek:

A Búzaszem Alapítvány a bejegyzés évében, 2006-ban 680.756 Ft, 2007-ben 3.316.493 Ft adományt kapott. 2008. január első napján bankszámlánkon 535.964 Ft, míg a házipénztárunkban 0 Ft volt.

Az Alapítvány 2008-ban nem kapott költségvetési támogatást. Támogatóink révén az év során 6.542.000 Ft pénzádománnyal gyarapodtunk. Emellett a Nemzeti Civil Alapprogramtól működési támogatásra 200.000 Ft-ot, az iskolakertre az Ökotárs Alapítványtól 600.000 Ft-ot pályáztunk és nyertünk el.

Összes bevételünk tehát 7.342.000 Ft volt. 1 % fogadására 2008-ban a Búzaszem Alapítvány nem volt jogosult.

Kiadások:

Az alapítvány vezető tisztségviselői nem kaptak bért vagy egyéb juttatást.

Az iskolában is szolgálatot teljesítő takarító és titkár alkalmazása 614.000 Ft-ot tett ki. Az iskolaépület tervezési költsége 1.224.000 Ft volt. Kertesítésre és kútfúrásra 1.016.335 Ft-ot, az alapkövetelési ünnepségre (plakát, urna) 70.000 Ft-ot költöttünk.

A Walch épület (udvar, járda) átalakítása 159.665 Ft-ba került. Az alapítványnál történt hangszerbeszerzés 190.000 Ft-ot tett ki.

A közüzemi díjak értéke 62.000 Ft, a telefonköltség 69.000 Ft, a bankköltség 47.000 Ft, a postaköltség 28.000 Ft volt. Irodaszereket 21.000 Ft értékben szereztünk be.

A Búzaszem Alapítvány a Búzaszem Iskola Nonprofit Kft-nek teljesített 700.000 Ft tagi befizetést, valamint a Búzaszem Iskola Nonprofit Kft-nek nyújtott tagi kölcsönt 2.860.000 Ft értékben.

A kiadások teljes értéke így mindösszesen 7.061.000 Ft.

A Búzaszem Alapítvány kuratóriuma a közhasznúsági jelentést 2009. április 22-ei ülésén elfogadta.

Lázár László, Horváth Szilárd és
Hubayné Horváth Nóra
a Búzaszem Alapítvány Kuratóriuma

A gödi evangélikus gyülekezet tisztségviselői

Kovács László lelkész,
Karvai Ottóné felügyelő (Göd és Dunakeszi),
Ittész Máté kántor,
Frey László gondnok és
Dorszki Andrásné pénztáros.

Az alsógödi katolikus Szt. István egyházközség tisztségviselői

Lelkipásztori bizottság: Baracska Ferencné, Pásztor Miklós és Szabó Miklósné.

Gazdasági bizottság: Bea István és Schottner István.

A felsógödi katolikus Jézus Szíve egyházközség tisztségviselői

Lelkipásztori bizottság: Daubner Veronika, Paulik Péter és Tanczik Lászlóné.

Gazdasági bizottság: Atkári János, Tanczik László és Tóth Sándor.

Presbiterek 2008

Szódligeten: Kemenes Lajosné-gondnok, Kovács Jenő, Ónodi Szabó Mihály, Sáradi János.

Pótpresbiterek: Walter Józsefné, Csereklye László, Orosz Péter

Felsőgödön: Bagdi József-gondnok, Dr. Benedek Csaba, Borbély Magdolna, Fiedler Ferenc, Gál Lehel, Kedvek János, Kelemen Sándorné, Pokornics István.

Pótpresbiterek: Kádár József, Prepok József

Alsógödön: Szalkai Barnabás-gondnok, Demeter Gábor, Jeszenszky István, Kiss Gabriella, Suba Lajos, Jámbor Zsolt, Rittinger Zsuzsanna.

Pótpresbiterek: Fehér Lászlóné, Vízváry Vilmos, Juhász Anna, Tóth Ágnes, Kiss Zoltán, Váczi Edit, Müller László

Boltozat az iskola felett

– Holnap már a dongaboltozatot rakjuk – mutat büszkén Kovács Sándor, a kőművesek vezetője a fölénk magasodó zsaluzatra.

Alighanem Sándor 20 éves vállalkozói létének legkeményebb, de legnagyobb örömet adó fejtörése a Szakáts-kerti iskolaépület. Az építkezésre időről-időre kilátogató Salamin Ferenc tervező elégedett a munkájukkal. Emellett Kovács Gyula bácsi, a műszaki vezető mindennapos ellenőrzései és iránymutatásai is segítik a csapatot.

A pályáján Ybl- és Podmaniczky-díjjal, s az év főépítészé díjjal is kitüntetett tervező papírra vetett elképzeléseinek megvalósítása nem egyszerű. A hajlatok, a szokatlan, ám mégis otthonos megoldások a magyar szerves építészet legjobb hagyományait idézik. Szép lesz az iskola, ha felépül.

Márpedig felépül.

Az utcafronti első épületben 6 osztályterem, tanári és gazdasági iroda kap helyet

Erős projektszervezet

Az iskolaépítést legmagasabb szinten egy háromtagú Projektirányító Testület irányítja, melyet Mokos Béla projektvezető, Lázár László tagintézmény-vezető és Horváth Szilárd, a Búzaszem Alapítvány elnöke alkot. A beruházás operatív vezetését a szülők közül négyen végzik: Mokos Béla szervezi az építkezést, ügyel a munkák sorrendjére, rendjére, Hubayné Horváth Nóra a beszerzésért felel, tartja a kapcsolatot a vállalkozókkal, keresi a minél olcsóbb beszerzési forrásokat. Márton László belsőépítésként a mindennapos tervezői művezetést biztosítja, Salamin Ferenc Gödre kinyújtott kezeként, Horváth Szilárd pedig az anyagiakat szervezi az építkezés köré.

– Már a banki hitelünk is rendben van, úgyhogy háromnegyed éves munka után azt mondhatom, anyagilag összeállt az építkezés – mondja Horváth Szilárd, de hozzáteszi: - Ez nem jelenti azt, hogy pihenhetünk, hiszen a 70 millió forint hitel részleteit a Búzaszem Alapítvány tíz évig törleszti, s ezt is szervezni kell. Nem játék mindez: a hitel mögé fedezetként többen személyes és vállalati vagyonukat tették.

Elmondhatom a fiamnak

Mokos Béla épp az Elmű szakembereivel és a város főépítészével egyeztet a Kossuth utca sarkán. A tét az, hogy miként juthat el úgy az áramot szállító vezeték a Szakáts-kerti iskolához, hogy ne kelljen felbontani a nemrég megépített utat.

– Június elején ássuk a vízvezeték és a csatorna árkát – sorolja a projektvezető a következő munkákat, amikor az iskola közössége ásóra-csákányra kapva dolgozik majd az iskolaépületen. – Aztán majd át kell gondolnunk a közlekedést is a környéken, hogy a terhelés minél kisebb legyen.

Közben megérkezik az építkezésre az iskola egyik osztálya, az ötödikesek. Egy szempillantás alatt szerszám van a kezükben, s már segítenek is a mestereknek.

– Csak nem hagyom ki a lehetőséget – néz a többiekre az egyik nebuló –, hogy a fiamnak majd elmondhassam, ezt az iskolát én is építettem?

Az ötödikeseknek már gyakorlatuk van az otthonteremtésben. A Walch épületben eddig hat osztályterem kialakításában segítettek szüleiknek.

Segítő csapat az iskola körül

Sok vállalkozó segíti a búzaszemes iskolaálmok megvalósulását.

– A Leier cég például a gyári ár feléért adta a téglákat. – mosolyog Hubay Nóra. – A Tondachtól, Wienerbergertől is komoly árengedményt, a Dunai Kavicsüzemektől adományt kaptunk, s mindig számíthatunk a Piramis Építőház segítségére is.

A Fétis Kft-vel pedig az iskola közössége épp a napokban ír alá támogatási szerződést.

A projektvezetés a piaci áron 165 millió forintba kerülő épületet végül várhatóan 95 m Ft készpénzből építi meg. A decemberre remélhetőleg elkészülő épületben hat osztályterem, könyvtár és tanári szobák kapnak helyet. Aztán a közösség gondolkodhat a következő épületen, hiszen az iskola évről-évre fejlődik: íme, az egykori elsősök, akik 2004-ben heten kezdték az iskolát, ma tizenketten vannak, s ősszel már a hatodik osztályba lépnek.

B. A.

A dongaboltozat és a félkupola építése komoly zsaluzást kíván

Elégedettség-mérés az iskolában

Az iskola vezetése fokozott hangsúlyt helyez arra, hogy az intézmény érintettjeinek véleménye rendszere-sen és átlátható módon kifejeződhessék, s az iskola formálásának segítségül szolgáljon. Ennek szellemében minden év januárja és februárja a szülői és pedagógusi elégedettség-vizsgálat időszaka. Így volt ez 2009-ben is.

A szülői elégedettség-vizsgálat alapja egy önkitöltős, névtelen kérdőív, mely két részből áll: előbb az általános, majd az iskola és az osztály közösségi, neveléssel és oktatással kapcsolatos jellemzőit kutatja. A füzet idén összesen 51 nyitott kérdést, illetve hatfokú skálán megítélendő állítást tartalmazott. Az adatbázis építése utáni elemzés során a nyitott kérdések válaszainak csoportosítása, valamint (a skálázott válaszoknál) átlag-, szórás- és gyakoriságszámítás következett. A cél a személyes vélemények, érzések, illetve az ezekből kirajzoló minták, jellemzők megismerése volt. Az eredmény iskolai szinten 80, s még valamennyi osztály esetében 40 dia – tele értékes megnyilatkozásokkal, elgondolkodtató értékekkel. Az összkép pozitívnak mondható: a hatos skálán valamennyi osztályban 5,3 felett van annak a mondatnak a megítélése, hogy „összességében bízom azoknak az embereknek a képességeiben, akik gyermekemet tanítják”, illetve 5,0 feletti értéket kapott az a kijelentés, miszerint „összességében elégedett vagyok az iskolával”. A részletekben elmélyülve aztán láthatóvá válnak az öröm forrásai, s egyben a fejlesztés szükséges irányai is. Mindkettő fontos: törekednünk kell a jó gyakorlat óvására, megőrzésére, a rossz irányba tartó cselekvés javítására. A szülők kiemelt pozitívumként ítélik meg az iskola kereszténységét és családiasságát,

s magas szinten tölti el őket öröm a fölött, hogy ebbe az iskolába jár gyermekük. Nagy erősségnek tartják az elhivatottságot, a hitet és a sok munkát. Feladatként mutatkozik a szülők felelős közösségének erősítése, a lendület fenntartása, a célok és intézményi működés jobb kommunikációja. A szülők magas szinten bíznak a vezetésben, s úgy látják, a vezetők is egymásban – úgy gondolják ugyanakkor, hogy fokozni kell a szervezettséget, javítani a művészeti és az általános iskola együttműködését, a stabilitást, a külső megítélést, a gyermekek fegyelmezettségét, a tehetséggondozást, s őrizni kell az alapértékeket: a keresztény elhivatottságot, a hagyomány iránti elkötelezettséget, a családiasságot.

A szülők elégedettség-vizsgálatával párhuzamosan, hasonló módszertannal zajlott a pedagógusok véleményeinek begyűjtése és elemzése. Az általános és a művészeti iskolában együttesen huszonnyolc pedagógus oktat. A visszajelzések alapján a Nevelőtestület jó közösség, tiszták a munkakörök és a hatáskörök, s a pedagógusok teljesíteni tudják a vállalt feladatokat. A legnagyobb kihívások között a jövőkép további tisztítása, a pedagógus-munkához méltó juttatáscsomag megteremtése, a szakmai fejlődés lehetőségeinek biztosítása, a fizikai körülmények, a kommunikáció, a szervezettség javítása, a szülőkkel való kapcsolattartás mélyítése jelentek meg.

Az értékes visszajelzések feldolgozása azóta is zajlik – hogy múltunk és jelenünk megismerésével, megértésével tanulni, fejlődni tudjunk.

Lázár László

Korszellem és szakralitás – 2. rész (az előző számunkban elkezdett írás folytatása)

A leírt folyamat kibontakozásával, amit jelen körülmények között nem áll módunkban lépésről lépésre ismertetni, kialakult a végső hivatkozását önmagában kereső társadalom modellje, amely fölött Márai Sándor már 1950-ben elmondta jelenkori halotti beszédét. A deszakralizáció kiteljesedésével, a lét misztériumától való eltávolodással az ember belső autonómiája elvész, és egyre kiszolgáltatottabbá válik a látszólag állandóan változó, egyre többet ígérő, valójában elszegényedő, egysíkú monotonitást kínáló materiális környezete számára. Külső autonómiánk valamilyen szintű fenn/megtartása pedig egy öldöklő harcra kényszerít önmagunkkal és felebarátainkkal szemben, a pillanat igazságára, a haszonra irányítva tekintetünket. A deszakralizációs tendenciával párhuzamosan sajnos az iparosodás és vele a technikai civilizáció gőzhengerverszerű fejlődése megbontotta az egyensúlyt az ember és környezete, a társadalmi közösségek, az egyes államok és kontinensek között. Mára már a transzcendens világrépre épülő

intézmények és közösségek visszaszorítása soha nem látott számú és intenzitású direkt és indirekt eszközökkel folyik. Eredményeképpen emberi kapcsolataink egyre inkább beszűkülnek (hasonló társadalmi helyzetű, munkakörű, végzettségű, gondolkodású, életmódot követő emberek alkotják baráti körünket), elvesztve a diverzitás megtapasztalásában rejlő evolúciós életerőt, folyamatosan veszítünk kapcsolatteremtő képességünkől, empátiás készségünk csökken. Empátia nélkül pedig nincs pozitív identitás, nincs részvétellel átélte sorsközösség-vállalás, nincs morális felelősségérzet. A mindent átható és átstrukturáló pénzügyi diktatúra modern, sokakat elérő eszközein keresztül ezer szállal igyekszik hozzákötni minket egy evolúciós szempontból sokkal alacsonyabb szinten szerveződő rendszerhez, tárgyaink világához. Ennek a jelenkori fetisizmusnak meg kellett teremtenie saját szakrális legitimációját, ki kellett alakítania azokat a csatornákat, amelyek útján el tudja juttatni üzeneteit a címzettekhez. A médiumok

technikai fejlődése folytán korábban elképzelhetetlen lehetőségek adódtak erre. A befolyásolás ezer módja vált ismertté úgy, mint a tematizáció, az irányított közvélemény-kutatások, a marketingfogások (gerillamarke-ting), a „sztárcsinálások”, a mesterséges konszenzus – és közvélemény-teremtés, az elhallgatások stb. Az igazi kérdés az üzenetek tartalmában rejlett. A vásárlás igazi érték, a fogyasztás eszményi tevékenység, váljon szokássá, nem maradhat ki, légy a rendszer része! De milyen rendszer? – tették fel sokan a kérdést. Ugyanezt tette még a XIX. században a londoni Világkiállításon járt éles szemű gondolkodó Taine, akinek erről szóló feljegyzéseit Molnár Tamás idézi.

„Ez az eszme ural mindent, ebben rejlik a jövő. Elhagytuk a művészetek, a vallás, a filozófia korszakát... Ha az ízlés eltűnik, mindenki közönségesse válik, nyereségvágyó, reklámra kényszerülő szatocsnépséggé.” „Óriásira növeli a kiadásokat, megsokszorozza a szükségleteket... visszatartja az embert a nemes, művészi tevékenységtől.” „To make money, ez ennek az országnak a bűne és ösztönzője. [...] Mit tanultam? Tárgyak rémisztő tömegét láttam, melyekről nem tudom, mire valók, melyeknek nem ismerem a jelentőségét. Elveszem bennük, mint egy erdőben.” Taine korai megfigyelései a formálódó új rendszer legitimációs lehetőségének a velejét ragadták meg. Az autentikus kultúra, a kifinomult ízlésvilág helyett a kiadások, a szükségletek, a nyereségvágy megsokszorozódása, amely a felesleges árúk rémisztő tömegén keresztül igazolja a pénz a haszon mindenkinek felettségét. Ebben az álszakralitásban az igazi létezés számára teljesen felesleges dolgok özöne jelenik meg mind tárgyi materiális szinten, mind a szellemi spirituális szinten. Az igazi szakralitásban, ahogy Molnár Tamás írja, a lét lényege koncentrálnálódik. A feleslegesség, a káprázatos ám üres formság, a fajsúlytalanság, a giccs és sznobizmus az egyik oldalon, míg a másikon a létharmóniát biztosító, megszentelt autentikus kultúra. A különbség jelen esetben szó szerint föld és ég. Az ideáloktól megfosztott materializmus Isten és emberképe szemben a krisztusi valóságos Isten és valóságos Ember képpel. Ebben a mai „Isten nélküli teokráciában” egyre kevesebb eséllyel őrizhető meg és formálható tovább a környezetet, az életet, az embert és emberséget megtartó, éltető kultúra. Művelni és őrizni nehéz próbatételt jelent manapság.

Hit és identitás az emberiség kultúrájának archaikus rétegéhez tartoznak, amelyek minden korban a szocializációs folyamat révén épültek be az ember legbelsőbb világába, és nemzedékeken átívelő, tartós, mély, egész életre szóló kötődéseket alakítottak ki. A családi és politikai szocializációs folyamat sérülése, közegeinek csonkulása a tradíciók gyengülését, elvesztését eredményezi, ami nagyrészt hordozója és őrzője a mindennapi életvilág orientáló értékeinek. Az érdekközpontú, embereket megosztó gondolkodás helyett, az egyesítő, az együttműködést magával hozó, természetéből kifolyólag magasabb absztrakciós szinten megszülető értékközpontú életszervezésnek kell helyet kapnia családban, iskolában és egyházban. A hagyomány és értékközpontúság jelenléte mindhárom intézményben döntő fontosságú. Sajnos ma a szolgáltató iskola mérhetetlenül káros neoliberális koncepciója az érték és világnézeti

semlegesség ideológiáját hirdeti. Az élet mind több területén a kíméletlen versenyszellem uralmát magasztalja. Egyre többet birtokolva felülemelkedni mind a másik emberen mind önmagunk lehetőségein. Ebben a világban az elégedettség mindig csak időleges lehet, hiszen a mérce egy állandóan változó környezethez kötött, amelyben a többen mindig lesz egy még több és aztán egy annál is több. Ez az „érdeklét” mára már olyan erős önszervező mechanizmusokkal, hazai és nemzetközi intézményekkel rendelkezik, hogy képes önmagát létérdekként és egyetlen valós alternatívaként megjeleníteni. Mivel minden szegmensét áthatja a haszonelvűség pénzzel mérhető és kifejezhető egydimenziós világa, így a mindig több dimenziós értékeket hordozó és közvetítő intézményeknek vagy – feladva eredeti funkciójukat – az elvárt mértékben kell átalakulniuk, vagy elveszítve kiemelt státusukat „múzeumba vonulnak.” Amikor a körülöttünk lévő világ ennyire kilátástalannak látszik, akkor jött el a felfele tekintés és az igazi megújulás ideje, és reménykedve mondhatjuk Dániel szavaival:

*„Nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgal-
madban bízva visszük eléd könyörgéseinket.”*

Dr. Guóth Emil

Ötven „Tégla”

Április utolsó vasárnapján a Szakáts-kerti iskolaépítés járára jótékonyági hangversenyt adott a Vox Humana énekkar és dr. Bednarik Anasztázia orgonaművész az alsógödi katolikus templomban.

Lógó Tibor karnagy úr első szóra vállalta a fellépést - ahogy ő fogalmazott, ilyen nagyszerű kezdeményezés mellé állni rájuk is visszahat. Csodálta az iskolaálmódók, építők erejét, elszántságát, s örömmel járultak hozzá a maguk módján a nagy terv megvalósulásához. - Azt valószínűleg borítékolhatjuk, hogy nem a mai bevételből fog felépülni az iskola, de ha egy szép, tartalmas estét szereztünk azoknak, akiknek szívügye a gödi keresztény iskola sorsa, már megtettük, ami tőlünk tellett - mondta az énekkar vezetője. A jelenleg hetvenegy éves, hatvanhat tagot számláló kórus április 26-án negyvenkilenc fővel képviseltette magát, a capella és az oratórikus művek gyönyörűen zengtek, betöltve a templom tereit, s a hallgatóság lelkét.

(Folytatás a következő oldalon)

Belépés családosul - sport és kulturális programok

Juniális

A Belépés Családosul programsorozat keretén belül idén is megrendezésre kerül június 19. és 21. között a Juniális. A helyszínek közt szerepel többek közt a Kék Duna Klub Hotel, a Jézus Szíve Templom és a Szt. István Templom. A kulturális, zenei- és sportprogramokra kicsiket-nagyokat egyaránt várnak a szervezők.

Bővebb információk:

<http://www.belepescsaladostul.mlap.hu>

Pünkösdi katolikus szentmisék:

május 30. szombat	18:00	Alsógöd
május 31. vasárnap	8:30	Felsőgöd
	10:30	Alsógöd
	18:00	Felsőgöd
Június 1. hétfő	8:30	Felsőgöd
	10:30	Alsógöd

Június 15-től augusztus 31-ig a nyári időszakban az esti szentmisék 19 órakor kezdődnek.

Református alkalmak:

Zenés áhitat: 24-én, 18 órakor a Felsőgödi templomban

Állandó alkalmaink:

Istentiszteletek: Sződligeten reggel 8 órakor, Felsőgödön délelőtt 1/2 10 órakor, Alsógödön délelőtt 11 órakor.

Pünkösdkor annyi a változás, hogy Alsógödön 1/2 12 órakor van az istentisztelet és mindhárom úrvacsorás és konfirmáció is van Felsőgödön és Alsógödön!

Bibliaórák: Sződligeten szerdán 18 órakor, Felsőgödön csütörtökön 18 órakor, Alsógödön pénteken 18 órakor.

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság.

A szerkesztőség vezetője: Horváth Szilárd

Felelős szerkesztő: Vasvári Ferenc

A bizottság további tagjai: Bagdi József, Bea István,

Dr. Guóth Emil és Karosi Ottó

Nyomdai előkészítés: Nagy Gábor

Nyomda: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

Kiadó: Gödi Kolping Család Egyesület,

2131 Göd, Pesti út 73.

Szerkesztőség: 2131 Göd, Pesti út 73.

E-mail: godikolpinghirado@gmail.com

Ötven „Tégla”

(Folytatás az előző oldalról)

Orgonajátékát adta ajándékba dr. Bednarik Anasztázia, élőben, a kórust kísérve, és szólójátékában is. A művész nő elhozta CD lemezeit, amelyek bevételeiből szintén részesült az iskola alapítványa. A váci Ferences templom orgonistája, a zeneiskola igazgatóhelyettese hálás közönségre talált a gödiekben, az ő kezei alatt a Szotyori Nagy Gábor lelkész által szervezett Zenés Áhitat alkalmával, június 21-én, vasárnap este 18 órakor, a felsőgödi református templomban zúg fel újra gödi orgona.

A Búzaszem Közössége nevében ezúton is köszönjük az előadóknak a csodálatosan szép hangversenyt, az összefogást, s a lelkeket túlsordító örömet!

Vasváriné P. Kinga

